

2. Zarzut drugi dotyczący nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu.

- W tym względzie skarżąca wysuwa argumenty idące w tym kierunku, że sporna prywatyzacja miała zdecydowanie negatywne skutki społeczne i powołuje się na szeroko rozpowszechnione podejrzenia, że w ramach procesu prywatyzacyjnego doszło do uchybień jednostek państwowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 15, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2017 r. – Bowles/EBC

(Sprawa T-447/17)

(2017/C 347/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Bowles (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- w konsekwencji tego:
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 31 stycznia 2017 r., przekazanej personelowi w dniu 1 lutego 2017 r., o powołaniu pana [X] na stanowisko doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie, stwierdzenie nieważności decyzji o niepowołaniu skarżącego na to stanowisko, a także stwierdzenie nieważności decyzji, mocą której nie pozwolono skarżącemu przedstawić swojej kandydatury na to stanowisko;
 - stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie oddalenia szczególnego odwołania z dnia 16 maja 2017 r., które otrzymano w dniu 23 maja 2017 r.;
 - zasądzenie odszkodowania za szkody materialne poniesione przez skarżącego, polegające na utracie szansy powołania na stanowisko doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie;
 - zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę skarżącego, oszacowaną *ex aequo et bono* na symboliczne 1 EUR;
 - obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad publikacji, przejrzystości, równego traktowania i niedyskryminacji, a także art. 20.2 regulaminu wewnętrznego, art. 8 (a) warunków zatrudnienia i art. 1a.1.1 regulaminu pracowniczego oraz art. 2 i 3 TEU, jak również art. 20 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W tym względzie strona skarżąca uważa, że nie miała możliwości przedstawienia swojej kandydatury na stanowisko doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie, podczas gdy panu [X] zaproponowano taką możliwość.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1a.7 regulaminu pracowniczego, ponieważ taka podstawa prawna umożliwia jedynie powołanie kandydata na stanowisko doradcy członka zarządu, a nie kandydata na stanowisko doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie, które obejmuje dodatkowo odpowiednie obowiązki równe poziomowi wyższemu niż doradca.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku konsultacji z komitetem pracowniczym w sprawie utworzenia nowego stanowiska i w sprawie zmiany poziomu stanowiska koordynatora, czego dokonano z naruszeniem art. 48 i 49 warunków zatrudnienia i protokołu umownego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji ze względu na brak opisu stanowiska doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2017 r. – TL/EIOD

(Sprawa T-452/17)

(2017/C 347/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TL (przedstawiciele: adwokaci T. Léonard i M. Cock)

Strona pozwana: Europejski Inspektor Ochrony Danych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że poprzez oddalenie skargi z tego względu, iż stanowiła ona wniosek o rewizję, oraz poprzez nieudzielenie odpowiedzi na argumenty strony wnoszącej skargę, decyzja Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) z dnia 16 maja 2017 r. oddalająca wniosek o utajnienie wyroku [poufne]⁽¹⁾ oraz stron internetowych zawierających dane osobowe, narusza:
 - art. 46 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (JO 2001, L 8, s. 1) oraz art. 33 i 34 ust. 1 decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego (2013/504/UE) (Dz.U. 2013, L 273, s. 41), przyjętych w wykonaniu wspomnianego 46 lit. a), który powierza EIOD funkcję badania skarg i informowania podmiotów danych o wynikach badania;
 - art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który nakłada na instytucje i organy Unii ogólny obowiązek uzasadnienia;
- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja, poprzez uznanie, że EIOD jest niewłaściwy do rozpoznania skargi strony skarżącej, narusza art. 46 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 45/2001, w świetle art. 8 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

w konsekwencji:

- uznanie zaskarżonej decyzji za nieważną;
- obciążenie EIOD kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku odpowiedzi EIOD na złożoną do niego przez stronę skarżącą skargę. Poprzez oddalenie skargi z tego powodu, że stanowi ona wniosek o rewizję, i poprzez brak udzielenia odpowiedzi na argumenty podniesione przez stronę skarżącą w uzasadnieniu wniosku o utajnienie, zaskarżona decyzja narusza art. 46 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 45/2001, który powierza EIOD funkcję badania skarg i informowania podmiotów danych o wynikach badania, a także art. 33 i 34 ust. 1 decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego (2013/504/UE), przyjętych w wykonaniu ww. art. 46 lit. a), na mocy którego EIOD bada skargi i informuje wnoszącego skargę o wyniku tego badania oraz podjętych działaniach. Zdaniem strony skarżącej EIOD nie zbadał skargi, skoro tylko błędnie uznał ją za wniosek o rewizję. Poza tym zaskarżona decyzja narusza art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który nakłada na instytucje i organy Unii ogólny obowiązek uzasadnienia.